

[Larsen-Ledet]

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig ministerens ønsker og forhåbninger om, at det en dag må blive sådan, at alle kommercielle forlag automatisk udgav en lydudgave, når der udkom trykte bøger og andet.

Jeg er også enig i, at for at det ønske kan gå i opfyldelse, må det nok suppleres med mere jordnære tiltag som f.eks. en økonomisk tilskyndelse fra det offentlige side. I den forbindelse har jeg hæftet mig ved, at ministeren ikke er afvisende over for tanken om at yde en direkte produktionsstøtte til de forlag, der vil producere lydudgaver af deres trykte udgivelser. Det er min fornemmelse, at der næppe bliver mange lydudgaver, før vi i hvert fald går et stykke ad den vej.

Uden at gå i detaljer med det mener jeg også at kunne tilslutte mig ministerens opfattelse af, at man næppe kan udvide Lydjournalens udgivelsesfrekvens væsentligt inden for de nuværende økonomiske rammer. Der kan godt være gode argumenter for, at vi må se på den økonomiske ramme for denne vigtige virksomhed.

Når det gælder tidsskriftsområdet, kan vi fra radikal side være enige med ministeren i, at det er et område, som i disse år får større og større betydning. Derimod føler vi os ikke overbevist om, at en intensiveret indsats udelukkende på det område bedst sker inden for rammerne af statens bibliotek og trykkeri for blinde. I det radikale venstre er vi også opmærksom på andre muligheder, og vi anser det pionerarbejde, som den private institution kultur- og litteraturorientering for læsehandicappede har udført i en to års periode, som et særdeles konstruktivt eksempel på, at en vanskelig og kompliceret opgave inden for dette felt kan løses effektivt og billigt uden for de store offentlige systemer. Derfor vil vi gerne være med til at se på dette og også være med til at overveje, om ikke der kan findes midler til at videreføre det arbejde, som indtil nu er udført frivilligt og delvis ulønnet. Personkredsen bag projektet har udarbejdet et konkret forslag til, hvordan den nuværende aktivitet kan videreføres, og jeg vil opfordre ministeren til at tage en drøftelse med kulturudvalget vedrørende mulighederne for at realisere dette forslag.

Når det gælder ministerens konkrete forslag om en særlig bevilling på 3 mill. kr. til anskaffelse af nyt udstyr til fremstilling af punktskriftsmateriale, kan jeg sige, at vi fra

radikal side har sympati for en sådan bevilling.

Vi vil også fra radikal side være indstillet på at medvirke til større bevillinger i de kommende år med henblik på at forøge udbuddet af lydbøger. Vi er af den opfattelse, at opgaven er statslig i meget høj grad, og at den aktuelle nødvendige tilpasning af kommunernes budgetter til en generelt stram økonomisk situation for landet som helhed og de deraf følgende strammere betingelser for de kommunale bibliotekers indkøb ikke fremover må virke som en indirekte bremse på produktionen af lydavisers m.v., som bør have høj prioritet.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at vi finder det nødvendigt, at der gøres en ekstraordinær indsats på hele dette felt i de kommende år, og vi er os også bevidst, at det ikke kan gøres uden offentlige udgifter, som vil være større end de rammer, der i dag ligger for dette arbejde, men det er penge, der må findes. Inden for den generelt større indsats må det sikres, at der udføres en speciel stor indsats for at forbedre forholdene for de relativt få børn, som er berørt af disse problemer. Vi har et stort ansvar for, at der kastes lys ind i tilværelsen for de mange læsehandicappede, der er i Danmark, og det er en fælles forpligtelse for stat, kommune og amt.

Birgith Mogensen (CD):

Når det drejer sig om at forbedre biblioteksbetjeningen og dermed informationsmulighederne for blinde, svagtseende og andre med læsevanskeligheder, er der tale om en helt konkret opgave. Er udbuddet af lydbøger og punktskriftsmateriale stort nok, og er det dækkende nok? Er der tidssvarende apparatur til fremstillingen? Er der en tilstrækkelig udgivelse af bøger, hvor der er taget specielle typografiske hensyn? Er lydavisernes udgivelse tilstrækkelig? Det er de ting, der må spørges om, hvis man vil arbejde henimod at opnå en ligestilling mellem syns- og andre med læsevanskeligheder og den øvrige befolkning.

Der er heldigvis ingen, der er i tvivl om, at der skal forbedringer til for disse mennesker, hvis deres informationsmuligheder ikke er gode nok. I sidste instans er det et spørgsmål om, hvor hurtigt man kan gå frem, og om der er penge nok at tage af.